

Mladje'

REVIJA ŽUPNIJE DORNBERK PRVAČINA

- 4** Ekstremni poletni oratorij 2022
- 6** Strežniški piknik
- 7** Svetopisemske urice
- 8** Martinovanje v Dornberku 2022
- 12** Križ svetovnega srečanja mladih je obiskal tudi našo župnijo
- 14** Delavnica izdelave adventnih venčkov v Dornberku
- 16** Svetogorska kraljica roma po naših domovih
- 18** Duhovna priprava na Božič
- 20** Božičnica 2023
- 22** Konzorcij vinarjev Vipavske doline v letu 2022
- 25** S svetnikom na kavi
- 30** Naj bo pesem čez vse / Lastovke

V radost in veselje mi je, da je vzrta luč nova revija v naših krajih. Povedno je, da je njen prvi izvod sovpadel s praznikom Luči. V veliki noči namreč se prav luč, čeprav na začetku majhna in neobgljena jutranja zarja razvija in krepi, zaobjame in poživi neživo in temačno. Menim, da je ena od namenov pisanja v reviji prav za prav manifest luči, to je vsega dobrega in zdravega, kar se med nami godi. Preganjati temo s sporočilom dobrega je spodbuda k sodelovanju vseh ljudi dobre volje. En od členov naših skupnosti smo župljani, ki nam je mar za kraje, dom, rodbino, vero, narod in kateri želimo ne samo ohranjati, ampak tudi poživljati intenzivnost svetlega, k temu smo namreč zavezani že iz naše krščanske poklicanosti, da bi bili 'otroci luči in ne teme'. Za druge člene pa bo v reviji vedno prostor, za vse, ki bi želeli izpostaviti svoj kraj, dogodke in tematike, ki nas povezujejo.

Lepo število zanesenjakov, piscev člankov, oblikovalcev in fotografov si je večkrat belilo glavo, kako naj revijo poimenujejo. Po nekaj mesecih iskanja se je mnenje izoblikovalo. Menim, da je ime Mladje za revijo kot nalašč. Gre namreč za narečno besedo vzeto iz našega okolja, ki predstavlja mlade poganjke na trti. To je tisti del, ki še ni olesnel, raste v toplu obdobju leta in iz katerega se nadejamo dobrih sadov trte v jeseni. Ali drugače rečeno, ime sporoča in govori o življenju. Novega življenja ni brez naveze na

preteklo izkušnjo rodov, pretekli rodovi v naših krajih pa prihajajo do svoje dovršitve v mladem rodu in njegovih sadovih. Kako prijetno je sprehajati se po vinogradih in sadovnjakih, ko se življenje budi, še lepše, bi rekli nekateri, ko v njih sadež dozori. V reviji Mladje zato želimo skupaj opazovati dobre sadove pridnih in delavnih rok, ustvarjalnih trenutkov različnih skupin in dobrih pobud, ki v našem prostoru niso tako zanemarljive. Zame prav te nazorno govorijo, da poznamo dobrega Boga, ki je vinogradnik in Jezusa, ki v svoji priliki govori: »Jaz sem trta, vi mladike. Kdor ostane v meni in jaz v njem, ta rodi obilo sadu«. Prav tako upamo, da bomo lahko prebirali o utrinkih iz preteklosti in naše zgodovine. O trudu, težavah in hrepenenjih naših prednikov. Prva številka naj nam bo nekakšen predokus.

Vsem, ki boste Mladje soustvarjali, ji dajali svoj pečat in s svojimi prispevki bogatili nas vse, želim veliko blagoslova. Vsem bralcem pa prijetno izkušnjo podoživljanja dogodkov in bogatenja različnih mnenj. Drug drugega se bolje razumemo, če se bolje poznamo in drugega spoznamo takrat, ko se nam predstavi in razodene. Seveda nič ne odtehta osebnega doživetja, ki nastane, ko smo navzoči pri nekem dogodku. Ni dogodka brez ljudi in ni zapisa brez pričevalcev.

Na dolgo, plodno in rodovitno pot Mladju.

Ekstremni poletni oratorij 2022

Nuša Velišček

V Dornberku je bil od 18. do 22. julija organiziran oratorij, ki ni bil običajen, kot leta prej. Bil je oratorij presežkov in ekstremov.

Udeležilo se ga je kar 97 otrok, kar je rekordno število, odkar se Don Boskov program prireja tudi v naši župniji. Teden se je pričel s spoznavanjem osrednjega lika, Ignacija Lojolskega. Poleg njega pa smo spoznali še mlado deklenco, ki si je zlomila nogo in prišla k babici na obisk. Ker ji je bilo dolgčas, je začela brati knjigo o Ignaciju, ki je bil prav tako poškodovan. Ta se je kot mlad fant učil mečevati in je bil odločen, da postane najboljši vitez.

Udeleženci oratorija so pri sebi spoznali, za kaj oni gorijo, kaj jih navdušuje, za kaj se jim zdi vredno boriti. Doživeli so tudi premagovanje svojega lastnega strahu ter si v skupinah podelili izkušnje, ko so bili pogumni tudi sami.

Poleg največjega oratorija v zadnjih desetih letih, je teden v sredini julija zaznamoval največji požar v zgodovini samostojne Slovenije. Bistveno je vplival na potek oratorijskih dni, saj so se veliki rdeči plameni videli tudi z župnijskega dvorišča. Animatorji smo morali igre in sam potek dejavnosti spremeniti in prilagoditi, saj aktivnosti ni bilo možno izvajati na prostem zaradi prevelike količine dima in saj. Dimu smo se najbolje izognili, ko smo se odpravili na izlet v Idrijo, kjer ni bilo sledu o požaru. Ohladili smo se v Idrijski Beli ter nato šele proti večeru prispeli domov. Dom je spominjal na zapuščeno in temno vasico, ki je nismo prepoznali.

Animatorji smo bili resnično v skrbeh, saj nismo vedeli ali naj zaključimo z oratorijem ali naj ga vseeno izpeljemo do konca. Kot naš junak Ignacij Lojolski, smo se pogumno odločili, da nadaljujemo in oratorij tudi zaključimo. Čeprav smo bili pozitivni, na požar nismo mogli vplivati, zato smo zadnja dva dni program zaključili dve uri prej kot običajno.

Za nami je bil ekstremni teden, a animatorji smo bili najbolj veseli, da smo bili vsi živi in zdravi.

Strežniški piknik

4. septembra smo se strežniki župnij Dornberk in Prvačina srečali na pikniku.

Boštjan Šinigoj

Na pikniku je bilo prijetno vzdušje, kljub velikemu številu zbranih ministrantov, se je čutila povezanost, veselje, pripravljenost pomagati in vse ostale vrline dobrega strežnika. Seveda ni manjkala niti navdušenost nad nogometno tekmo, po njej pa nad dobrotami iz "gardele". Menim, da bi se morali kot župnijska skupnost vsi truditi za tako povezanost in veselje v Kristusu, saj nam to prinaša Božjega blagoslova v vas in naša osebna življenja.

Matej Harej, 8 let

Čprav sem šele ministrant začetnik, so me povabili na strežniški piknik. Tam smo igrali nogomet in bili na igralih pri župnišču. Pripravili so nam čevapčiče in druge dobrote. Bilo mi je lepo, ker nas je bilo veliko in smo se lahko družili med sabo.

Leo Gorup, 11 let

Na pikniku mi je bilo všeč, ker smo skupaj z očeti igrali nogomet. Še bolj pa mi je bilo všeč, da smo se strežniki med seboj povezali in postali še boljši prijatelji.

Tristan Pavlica, 9 let

Bilo je lepo. Najboljši mi je bil nogomet, pojedina, družčina.

Tine Baša

Tine Baša, 12 let

Na pikniku mi je bilo lepo saj so nam odrasli strežniki po nogometni tekmi popravili čevapčiče. Druženje nas je povežalo in spodbudilo k nadaljnemu ministriranju.

Svetopisemske urice za predšolske otroke

Nataša Hadalin Baša

V župniji imamo tudi letos Svetopisemske urice za predšolske otroke. Srečali smo se pred praznikom Vseh svetih, potem pa v adventnem in postnem času.

To so preprosta srečanja za otroke, kjer je v središču Sveto pismo. Spoznajo, da je to posebna knjiga, ki si zasluži posebno mesto. Po svetopisemski zgodbi in pogovoru o njej, sledi aktivnost, največkrat ustvarjanje nekega izdelka, ki ga otroci odnesejo domov.

Prebrali smo o Jairovi hčerki, ki jo Jezus obudi od mrtvih, o Babilonskem stolpu in o Jezusu, ki blagoslavlja otroke. Med svetopisemskih zgodb se je prikradel tudi sveti Miklavž. Preko zgodbe o njegovem življenju smo spoznali, da to ni samo mož s kupom daril, ampak svetnik in naš priprošnjik.

V postnem času smo kar dve srečanja posvetili priliki o sejalcu. Vsejali smo žito in opazovali njegovo rast, otroci so z velikim veseljem priliko o sejalcu tudi uprizorili. Večkrat. Spoznali smo svetega Jožefa in molili za očete ter zgodbo o Angelovem oznanjenju. Poromali smo do Marije v cerkvi in ji povedali: »Marija, radi te imamo, srce ti damo!«

Upamo, da bo tudi zaradi teh srečanj v otroška srca še močnejše zapisana misel, da nas ima Bog neskončno rad.

Zopet se srečamo pred praznikom svetega Rešnjega telesa in krvi.

Martinovanje v Dornberku 2022

Oktober in november sta meseca jeseni, ko se narava odene v vse možne barve, iz dreves začno odpadati listi, temperature se spustijo ... večeri so vse daljši, ogenj tli v štedilniku ali kurišču, včasih zadiši kostanj ... Ljudje se umirimo, več smo doma, več molimo, gremo vase. Jesen je tu. To je čas, ko zopet potegne močnejša hrana, kot so klobase ali krače. Zraven pa seveda vino. Vino in kostanj. Hkrati vemo, da se bliža zima in zunaj kmalu ne bomo mogli biti prav veliko časa. Naši predniki so si prav v tem času omislili martinovanje, ki pa se je v zadnjem času zelo razširilo in postalo zelo razširjeno in priljubljeno. Ljudje, iz mesta in vasi, se radi pred zimo poveselejo ob novi kapljici, ki naj bi prav na martinovo vino postala.

Naši vinarji martinovo izkoristijo predvsem za to, da se poveselejo s svojimi trgači in pomagači ob »v'ndimi«. Ker je dela takrat veliko in ni časa, je martinovo ravno pravi čas, da se pa vinar oddolži svojim pomagačem. V Dornberku zato nikoli nimamo martinovanja na martinovo soboto, kakor imajo to drugod (Brdih, Krasu, Štajerskem), pač pa teden kasneje ali teden prej. Ker nas je bilo letos strah še ponovno korone, smo naredili teden prej ter tako prišli v soboto, ki je bila prva po »Vahti«. Ve se, da smo dornberžani na dan Vseh svetih radi »vahtali«. Po kosilu, ali že po maši, so naši predniki obiskali strice, tete nonote in none ter dobili kak »v'htič«, kar je pomenilo ali jabolko, hruško ali drugo sadje, kos kruha ali rožič. No ja, v zadnjem času seveda pade vnuku ali vnukinji tudi kak evro in prav nihče nima nič proti.

Zapele so nam kmečke žene

Toni Harej,
Predsednik konzorcija
vinarjev Vipavska dolina

Ker smo torej martinovali tik po vahtanju, smo pri vajah pri moškem zboru sklenili, da bi martinovanju od kmetije do kmetije pridružili še pesem, ki se je pela ob vahtanju:

*Mi vhtamo, mi vhtamo,
mi vhtamo prou zares.
Kar dobimo, kar dobimo,
kar dobimo vse je prou.
Kruh in vino, kruh in vino,
tud pršut nam pride prou.*

Anja&Eva&Kati

Polna miza na kmetiji Barkola

Degustacija vin na Posestvu Berce

Tako smo po dvoletnem premoru, v soboto 5. novembra, začeli martinovati na kmetiji Barkola v Dragi, kjer smo Konzorcij vinarjev Vipavske doline kot organizatorji pozdravili vse navzoče, pozdravil pa nas je tudi župan Miklavič, ki je vsakič martinovanje v Dornberku finančno dobro podprl. Zapele so nam kmečke žene. Po uri in pol smo se premaknili na Posestvo Berce. Stanka nam je na kratko predstavila posestvo, Anja&Eva&Kati pa so nam zapele tri krasne popevke, ki so pobožale uho in dušo.

Nadaljevali smo na kmetiji Lisjak 1956 v Zaloščah, kjer smo se zbrali v še večjem številu, za program sta pa poskrbela Gašper in Kati na »Čelu in pol«. Zaključili smo na dvorišču pri Danilu Baša, kjer nam je Rudi Bučar zaigral skupaj z Anžetom Vrabcem in Goranom Krmac. Odlični koncert, letos bolj za mlade. Tudi mrzla burja, ki je vlekla čez dvorišče, je starejše ljudi prepodila domov za ognjišče tako, da smo do konca ostali bolj mladi.

Gašper in Kati na »Čelu in pol«

Dobrote na kmetiji Lisjak 1956

Na kmetiji Lisjak se je zbrala številna družina

Kaj na podlagi letošnje izkušnje martinovanja načrtujemo za drugo leto? Mogoče drugo leto povabimo Kavrtopirce. Mogoče drugo leto sprobamo martinovati v Steskah, kjer so tudi trije priznani vinarji... Gotovo pa ohranimo tradicijo martinovanja pri nas, sredi Vipavske doline. Gotovo tudi organiziramo dva autobusa iz Ljubljane, da še povečamo obisk v naših krajih.

Danilo in njegov pršut

Dvorišče Danila Baša

Poleg martinovanja v Dornberku ali Braniku, kjer lahko naredimo martinovanje bolj pristno z obiski pri vinarjih, si v konzorciju vinarjev želimo, da bi imeli v prihodnjih letih martinovanje tudi v mestu, kjer se naši vinarji lahko lažje približajo meščanom. Tudi naša kultura na podeželju, ki jo še gojimo, je lahko zanimiva za mesto, kjer se mešajo svetovni trendi in se vse bolj izgublja identiteta slovenstva in naše kulture.

Vsa večja mesta namreč imajo martinovanje, sploh pa mesta, ki so poznana po vinorodnem okolišu. Tako se bomo potrudili, da bomo mestu Nova Gorica vrnilo martinovanje, kjer se bodo promovirali in prodajali svoja vina in pridelke naši vinarji in kmetje, mogoče kar na sodih sredi mesta. Povabili bomo še sirarje iz TB Planote ter kmete, ki lahko ponudijo suhomesnate izdelke naše občine. Naredili bomo martinovanje novogoriškega podeželja v mestu. Verjamem, da bo lepo uspelo.

Rudi Bučar pri Baši

Križ svetovnega srečanja mladih je obiskal tudi našo župnijo

Danijel Kovačič

Naslednje leto bo v Lizboni na Portugalskem potekalo svetovno srečanje mladih. Tam se bodo na enem mestu zbrali mladi iz celega sveta in se med seboj spoznavali, veselili in hvalili Boga. Na to srečanje so povabljeni tudi mladi iz naše župnije. V ta namen tudi po Sloveniji iz župnije v župnijo potuje posebej za to izdelan križ. Pred njim se v molitvi zbirajo mladi iz celotne države in se skupaj učijo o tem, kaj križ sploh predstavlja in kaj sporoča vsakemu izmed nas. Križ svetovnega dneva mladih je 11. novembra obiskal tudi našo župnijo.

Naše druženje smo začeli s posebej slovesno sveto mašo, pri kateri smo mladi tudi sodelovali s petjem. Po sveti maši pa je duhovnik izpostavil Najsvetejše. Ko smo tako v molitvenem vzdušju stali pred Bogom samim, smo z mislimi in petjem delili razmišljanja o križu. Nekaj jih delimo tudi z vami:

Vsi, ki vas svetovno srečanje mladih zanima, lahko pridobite vse potrebne informacije na spleti strani Katoliške mladine: www.katoliskamladina.si/home/projekti/svetovni-dan-mladih/

... Kaj pa, ko ne gre vse po načrtih? Mladi mislimo, da spadajo križi in težave v svet odraslih. Nas mladih križi ne zadevajo. Kaj pa, ko pride izvid od zdravnika in piše karcenom - rak. Ali pa, ko mladenka po prijetni zabavi sede v avto in na parkirišču do smrti povozí človeka. Ali pa, ko umrje nekdo, ki smo ga imeli tako radi? Družinski član? Kam takrat? Kaj narediti? Zanima me, kam pogledati in na koga nasloniti glavo. ...

... Morda je čas, da se ozrem na križ. Kdo je tam? Tam je Jezus. Nikamor ne more. Pribit na križu z razprostrtimi rokami čaka, da ga objamem in mu povem ... Sam/sama ne zmorem. Gospod je vedno pripravljen, da nam pomaga. ...

... Križ nas uči ljubezni. Tiste ljubezni: »dati« in ničesar zadržati. Ko mladi rečemo, da želimo spremeniti svet, pomislimo, da moramo najprej spremeniti sebe. Če pa že želimo spremeniti svet, potem ne smemo biti od tega sveta. Ne moremo se sami potegniti iz velike mlake živega blata. Jezus je prišel svet prenoviti in ga tudi je. Vendar ni začel najprej pri svetu, ampak je najprej obnovil srca. Pustimo mu, da obnovi tudi naša srca, da bodo zmogla ljubiti tako, kot je njegovo. Jezus nam je na križu izkazal največjo ljubezen, saj je dal svoje življenje za nas. Umril je prav za vsakega izmed nas tu zbranih. Nikoli ne pozabimo tega, kako neskončno nas ima Bog rad! ...

... Hočeš vedeti, kako se lahko zahvališ Gospodu za to, kar je storil za nas? ... Z ljubeznijo! Ni druge poti. Ljubezen se vrača z ljubeznijo. Zagotovilo za ljubezen pa je žrtev. Torej, pogum! Odreci se sam sebi in vzemi njegov križ. Tedaj boš vedel, da mu z ljubeznijo vračaš Ljubezen. ...

... Mladi si za življenje delamo načrte. Načrtujemo svojo prihodnost. Želimo, da bi bilo naše življenje razburljivo, polno in predvsem veselo. Da bi bilo polno smeha in dobrih ljudi. Da bi videli svet, da bi spoznavali ljudi, odkrivali skrivnosti. Želimo spreminjati svet. Mislim, da lahko vsak pritrdi, da si predvsem želimo tega, kar je pred tisočletjem in pol izrekel razposajeni sv. Avguštin: »Ljubiti in biti ljubljen«. Kako lepo je plavati na oblakih sanj, ko gre vse po načrtih. ...

Delavnica izdelave adventnih venčkov v Dornberku

Sanja Ribolica Kavčič

Najprej je vedno želja, ideja. Sledi načrt in zbiranje vsega potrebnega. In nato izvedba.

Mah objame obroč iz šibja ali slame, spretne roke ga z nitjo zadržijo na mestu. Kasneje sledijo različne zimzelene vejice, storži, posušene rezine pomaranč, zanimivi manjši plodovi ali olesenela socvetja, karkoli, kar lahko pritegne našo pozornost med sprehodom po domačem vrtu ali izletom v naravo tekom leta, če smo le dovolj dobri opazovalci vsega, kar nas obdaja. Narava je od nekdaj zakladnica čudovitih materialov za ustvarjanje in prav nanje stavita Janja in Teja Šinigoj, pobudnici delavnice izdelave adventnih venčkov, ki je potekala 26. novembra 2022, dan pred prvo adventno nedeljo, v župnišču V Dornberku, kjer je bilo veselo že od jutranjih ur.

Celo dopoldne so prihajali posamezniki in družine, z namenom, da bi ustvarili svoje adventne venčke, se družili med sabo, izmenjevali izkušnje in okrasje, predvsem pa se imeli lepo. Pristrčnost in toplino dogodka, ki poteka že skoraj 20 let, je bilo moč začutiti takoj ob vstopu v prostor. Polni zaboji mahu in raznoraznih zimzelenih vejic, ki sta jih Teja in Janja vestno nabirali in zbirali ter jih dali na razpolago vsem, ki

so se oglasili na delavnici. Čeprav je večina udeležencev s sabo prinesla tudi svoje materiale, je bila večina po mizah in tleh razstavljenega okrasja na voljo kot skupno dobro vsakomur in tudi tisti, ki je morebiti prišel praznih rok, se je domov lahko odpravil s čudovitim adventnim venčkom v rokah in hvaležnostjo v srcu. Prijetno druženje, medsebojna pomoč in sodelovanje – naj bo to bistvo praznikov.

Svetogorska kraljica roma po naših domovih

Danijel Kovačič

V juniju imamo že tradicionalno župnijsko romanje na Sveto goro. V adventnem času pa se situacija nekoliko obrne, saj Svetogorska kraljica obišče nas, naše družine. Stara navada naše župnije je namreč, da v adventnem času od hiše do hiše roma milostna podoba Svetogorske kraljice.

Ko družina prejme podobo, jo navadno položi na vidno, častno mesto v hiši in ob njej prižge svečo. Skupaj se nato družina zbere in se z molitvijo rožnega venca priporoči nebeški materi. Koliko prošelj, stisk, pa tudi zahval je bilo položenih pred to podobo! In koliko milosti prejetih!

Svetogorska podoba – učna ura o adventu!

Ni naključje, da svetogorska podoba roma po družinah ravno v adventu. Vsebina slike je namreč tista, ki nam ima toliko povedati o tem času cerkvenega leta. V sredini slike je Marija z Jezusom v naročju – bistvo in cilj adventa – utelešenje Boga po brezmadežni devici Mariji. Na njeni desni strani stoji prerok Izaija, ki velja za glavnega preroka, ki je že 700 let pred Kristusom tako slikovito napovedoval njegov prihod: »Devica bo spočela in rodila sina, ki se bo imenoval Emanuel«. Njegove preroške spise redno beremo skozi celoten advent. Na levi strani Marije pa stoji Janez Krstnik, ki je bil zadnji in največji izmed Kristusovih prerokov.

Tudi Janez Krstnik je naš zvesti spremljevalec v adventu. Na podobi s prstom kaže na Jezusa in skoraj ga je mogoče slišati, kako nam pravi: »Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema grehe sveta!«.

Zelo lepa je prispodoba, ki jo vidimo v ozadju podobe. Za Marijo se razprostira mogočno obzorje z gorami, izza katerih vzhaja bleščeča jutranja zarja, ki naznanja svetel dan, luč – rojstvo odrešenika! V preprosti podobi je torej skrita vsa vsebina adventnega pričakovanja.

Kaj je posebnega pri svetogorski podobi?

Vsak, ki je obiskal mogočno svetogorsko baziliko, je opazil, da je originalna podoba kronana z zlato krono. Kronanje milostnih podob je izreden privilegij in je zanj potrebno pridobiti dovoljenje iz Vatikana. Zanj morajo biti izpolnjeni natančno določeni pogoji, kot so na primer dokazan čudežen začetek starodavne božje poti, natančno izpričani in dokumentirani čudeži, ki so se tam zgodili, dokazi, da je milostna pot še vedno množično obiskana in da njena milostna podoba uživa češčenje romarjev.

Vsi ti pogoji so bili pri svetogorski podobi tudi izpolnjeni in dokazani, zato je Vatikan kronanje odobril. Izvedeno je bilo 6. junija 1717 v Gorici na Travniku, ker je bila svetogorska bazilika enostavno premajhna za nepregledno množico ljudi, ki se je v veliki pobožnosti udeležila kronanja. Podobo so nato v procesiji slavnostno prenesli v baziliko.

Vrnimo se na začetek

Vsem je poznana zgodba začetkov svetogorske romarske poti, ki je na las podobna zgodbam mogočnih svetovnih Marijinih romarskih svetišč, kot sta Lurd in Fatima. Revni pastirici Urški se prikaže Marija in ji v njenem domačem narečju veli: »Povej ljudstvu, naj mi tukaj zida hišo in me milosti prosil!«

Kako pomirjujoče je pomisliti, da nam v vsakodnevnih stiskah in preizkušnjah naša nebeška mati prihaja sama ljubeznivo naproti in se nam velikodušno ponuja v pomoč. Sama nas spodbuja - prosite me milosti!

Ne bojmo se prositi!

V svetogorski baziliki visi skoraj nepregledno število najrazličnejših zahval, ki so jih verniki skozi leta prinašali v zahvalo za prejete milosti. Še veliko več je takšnih zahval ostalo vtisnjenih v srcih vseh, ki so obiskali ta milostni kraj!

Ko bomo tako sami naslednjič stali pred podobo, se spomnimo opogumljajočih besed naše matere Marije pastirici Urški. Brez strahu se v molitvi pridružimo našim prednikom in jo prosimo za prepotrebne milosti. Brezmadežna namreč ni še nikogar pustila neuslišanega, kateri je prednjo stopil v ponižni molitvi.

Naj nam ta podoba, ki krasi tudi vitrino oken naše domače dornberške cerkve, odstira pomen adventa in nas uvaja v skrivnost božiča! Bog si je izbral Marijo kot najboljšo pot k nam, ljudem, posnemajmo ga in se tudi sami, po tej isti - najboljši poti – Mariji, odpravimo k Njemu!

DUHOVNA PRIPRAVA NA BOŽIČ

Anja Purgar

Predpraznični čas je vedno prenasičen z raznimi dogodki, obveznostmi in pripravami, da bo praznovanje res tako, kot si ga predstavljamo. Naše priprave so predvsem osredotočene na zunanost, na darila, okraske, peko dobrot. Prepogosto pa se dogaja, da pozabljamo na tisto bolj bistveno, na duhovno pripravo.

V lanskem adventu smo imeli v naši župniji priložnost za umiritev, za duhovno pripravo na božič.

Otroci so skupaj z animatorji na mini oratoriju iskali zvezdo in pot k svetlobi, k Novorojenemu, ki se je rodil za vsakega izmed nas.

Odrasle je v kapeli nagovoril pater Andraž Arko in z vzpodbudo k vztrajanju pri naših koreninah, navadah naših prednikov in iskanju Boga, usmeril na prave tirnice, da bi bil praznik Jezusovega rojsta po naših domovih res pristen in doživet.

Sveta maša je bila obogatena z mladinskim petjem in sodelovanjem otrok predvsem pa z vodilno mislijo duhovne priprave, ki je bila »Pospravljeno stanovanje še ne pomeni tudi pripravljenega srca na Jezusovo rojstvo.«

Po sveti maši pa se je program nadaljeval še za mlade, ki so se prav tako srečali s p. Andražem Arkom in so se ga iskreno veselili. Z njim so se pogovarjali o pripravi na božič doma, prisluhnili njegovim življenjskim izkušnjam, ki so bile zabavne pa tudi dober zgled za oblikovanje naših mladih v družbi.

Duhovna priprava namenjena celotnemu občestvu, od najmanjših pa do najstarejših nas je obogatila, povezala, dala novih moči in vzpodbude za vztrajanje v dobrem in iskanju Boga ter bila lep uvod v božično devetdnevnicu.

Pater dr. **Andraž Arko**

“ Postavljanje jaslíc, krašenje, urejanje ter vse ostalo, kar spremlja pripravo in seveda tudi same božične praznike je pomembno. A, če ostanemo zgolj pri tem, se lahko zgodi, da nam ob božiču ostne lepa embalaža brez vsebine. Prav zato je bistvena notranja priprava. Ne zgolj z dobro opravljeno spovedjo, ampak tudi mojo notranjo držo, razložljivostjo za Boga. Da povabim Jezusa v tisti del svojega življenja, kjer še posebej potrebujem njegovo odrešenje – v čemer pa je bistvo božiča. ”

Božičnica 2023

Po predlogi
Jankota Harej

Božičnica v Dornberku je bila včasih tradicionalna. Vajeni smo bili, da se enostavno zgodi. Pa smo v preteklih letih videli, da ni nujno tako. Petje in prireditve se ne kar enostavno zgodijo. Potreben je trud, volja, znanje in pripravljenost k sodelovanju. Po nekajletnem premoru zaradi razmer, smo letošnjo božičnico pričakovali s posebnim navdušenjem.

15. 1. 2023 so nas v Župnijski cerkvi svetega Danijela ponovno pričakali pevci, ki so nam pripravili zanimiv program.

Na božičnici so sodelovali Otroški pevski zbor Župnije Dornberk, Cerkevni pevski zbor Župnije Dornberk, Moški pevski zbor Dornberški fantje, Vokalna skupina Žene, Mladinska skupina »Fran Venturini« Domjo in Otroški zbor »Fran Venturini« Domjo.

Slišali smo mnogo odlično odpetih skladb, med njimi tudi nekaj skladb našega rojaka Zorka Hareja.

Hvala vsem pevcem, instrumentalistom, zborovodjem in organizatorjem za oblikovanje takšnega bogatega pevskega popoldneva. Hvala, da ste prispevali delček, da petje, molitev in druženje ponovno postaja nekaj samoumevnega.

Otroški pevski zbor Župnije Dornberk

Cerkveni pevski zbor Župnije Dornberk

Moški pevski zbor Dornberški fantje

Vokalna skupina Žene

Otroški zbor »Fran Venturini« Domjo

Mladinska skupina »Fran Venturini« Domjo

Konzorcij vinarjev Vipavske doline v letu 2022

Toni Harej,
Predsednik konzorcija
vinarjev Vipavska dolina

Konzorcij vinarjev Vipavske doline je zavod, ustanovljen uradno 6. 1. 2020 s strani 15 vinarjev iz Dornberka in Branika ter 2 podpornih članov. Ustanovili smo ga z namenom povezovanja vinarjev v skupno promocijo doma in v tujini, za izvedbo različnih dogodkov od delavnic do degustacij, izvajanje projektov, sodelovanja z občino in drugimi inštitucijami, za boljšo prepoznavnost Vipavske doline in vinarjev.

Dne 15. 3. 2022 smo na Izletniški kmetiji Baša izvedli izbor županovega vina za leto 2022. Izbrano je bilo županovi vini za belo in rdeče vino, po dve spremljevalni vini za belo in rdeče ter prvič tudi županova penina. Obe županovi vini za belo in rdeče vino, je pridobilo Posestvo Berce in sicer z Zelenom 2021 ter Cabernet Sauvignonom iz leta 2017, županovo penino pa je lani prispevala Kmetija Kraljič.

Tudi v letu 2022 je bil konzorcij izjemno dejaven. Vključili smo se in pomagali pri organizaciji kar sedmih vinskih vlakov v letu 2022 (8. 5., 18. 6., 17. 9., 22. 10., 5. 11., 27. 11., 10. 12.). Goste smo sprejeli na peronu,

jim na kratko predstavili vasi Dornberk in Branik, vinogradništvo in vinarstvo v teh krajih, konzorcij, sorte, lege, zgodovino kraja in vinarstva - na kratko, vsakič smo se prilagodili skupini, ki nas je obiskala. Na izletniški kmetiji Baša so se gostje podkrepili s hrano, za degustacije vin pa sta poleg gospodarja tam prisotna še dva vinarja. Ker so bile do maja 2022 še vedno omejitve v zvezi s Korono, se je vseh 7 vlakov izvedlo od maja do decembra 2022. Da so se gostje še malo pozabavali, je poskrbel MPZ Dornberški fantje (enkrat pa tudi Žene iz Dornberka).

Tudi v letu 2022 smo martinovali. Več o dogodku si lahko preberet na strani 8.

Kar 9 vinarjev od skupno sedaj 16-ih, se je odločilo, da na vinski sejem v Ljubljani od 17. in 18. novembra 2022 obiše skupaj. Tako smo na izjemno dobro obiskanem sejmu bili skupaj, kot vinarji Konzorcija vinarjev Vipavske doline. Dobili smo izjemno dobro frekventno lokacijo na sejmu, ki je bil letos v Cankarjevem domu. Ker je bil nastop skupen, je bila tudi v finančnem smislu prisotnost vinarjev na sejmu ugodnejša kot sicer. Sklenili smo že, da ta skupen nastop gotovo še ponovimo.

V letu 2022 smo zaključili s prodajo vina KROG v znani slovenski verigi. Prodajali smo ga od julija 2020 do decembra 2022 in prodali skoraj 20.000 buteljk izjemno dobrega vina, sestavljenega iz devetih odličnih vin sedmih vinarjev.

Naši vinarji so dne 3. septembra 2022 sodelovali na koncertu Prifarskih muzikantov na placu pred cerkvijo v organizaciji društva Zapisi. Po koncertu so ponudili odlično in ohlajeno vinsko kapljico in penino.

Leto 2022 si bomo vinarji zapomnili kot sušno in zelo vroče. Klimatske spremembe občutimo vsi, tako smo na precej sušno zimo in pomlad v juniju imeli samo 39 l dežja (postaja Bilje), v juliju 29 L in v avgustu 67 l. Izredno visoke temperature, ki so vztrajale čez celo poletje, so se odrazile ne samo v požarih, ampak tudi v naših vinogradih. Tako je npr. bila povprečna dnevna temperatura za Bilje v juliju 26.3 °C (povprečna temperatura za 2020,2021 je bila 23. 6 °C).

Število dni, ko je maksimalna T presegla 30 °C je bilo v letu 2022 (za Bilje) kar 74 dni; število dni, ko je maksimalna T presegla 35 °C pa je bilo 15. Imeli smo torej 15 zelo vročih dni. Vroči dnevi na majhno zalogo zimske vode so se odrazili na zelo močnem sušnem stresu vinske trte, kar so najbolj občutili vinogradi na naših terasah in gričih. Še posebej mlade trte. Hvala Bogu je septembrski dež, ki je nadoknadil izgubo vode, zato so se jagode lepo napolnile in posledično imamo sedaj količinsko dokaj dober letnik. Vendar pa so toplotni valji prizadeli aromatično vina, zato se letnik 2022 izraža v zmerni aromi vina, a lepi polnosti in bogatosti okusa.

Na dan Sv. Janeza apostola, ki goduje 27.12., imamo vsako leto blagoslov vina po naši starodavni tradiciji, ki ga združimo z božičnim koncertom. Tudi letos je MPZ Dornberki fantje pripravil koncert, za razmišljanje o vinu pa smo prosili znanega dramaturškega igralca Gregorja Čušina, ki je na njegov svojsten način razmišljal o čudežu v Gani Galilejski. Bilo je enkratno doživetje.

Kako pa v letu 2023? Izvedli smo že par delavnic za vinarje ter tudi izbor županovega vina 2023 in sicer 22. 3. v kleti Vina Dornberg. Županova penina in županovo

rdeče sta letos prejela vinarja iz Branika, medtem ko je Kmetija Kraljič prejela županovo vino za Chardonay letnik 2021.

Trenutno načrtujemo v okviru projekta ENOTUR 2 postavitev informativnih tabel, ki bodo usmerjale k našim vinarjem ter večji dogodek 12. maja na gradu Rihemberk, kamor bo pripeljal tudi vinski vlak. Predvideno je bogato dogajanje na gradu z degustacijo najboljših vin za različne ciljne skupine. V okviru projekta je predvidena tudi širitev članstva še na druge vinogradnike spodnje vipavske doline.

S svetnikom na kavi - Štirje nasveti očeta, katerega sin je postal svetnik

Danijel Kovačič

Ob dobri kavi in prijetni družbi se še tako težki in nemogoči problemi zlahka rešijo. In prav teh – problemov in težav ima vsak izmed nas več kot dovolj. Zato je tudi tematik, o katerih lahko debatiramo ob kavi, veliko. Ena takšnih tem je brez dvoma tudi vzgoja.

Na splošno v našem okolju velja, da je vzgoja, posebno verska, bolj v domeni žensk. Mame in babice so tiste, ki svoje otroke učijo prvih molitev, zgodb iz Svetega pisma in jih vzamejo s seboj v cerkev. Očetje pa se, ko pogovor zaide v »duhovne« teme, navadno sramežljivo umaknejo.

Mogoče vas bo presenetilo, da je veliko svetnikov zasluge za svojo vero pripisovalo nasprotno – očetom. Po mnenju svetnikov in izročilu Cerkve so ravno očetje tisti, ki naj bi bili prvi učitelji vere v domačem okolju in kot je Kristus glava Cerkve, bili sami glave svojih družin. Prvi odgovorni za vero domačih.

Mogoče vas bo presenetila tudi spodnja študija, na katero sem pred kratkim naletel:

Ko oče in mama prakticirata vero, je verjetnost uspešnega prenosa vere na otroke

33%

Ko oče ne prakticira vere, mama pa jo, verjetnost uspešnega prenosa vere pade na samo

2%

V kolikor pa oče prakticira vero, mama pa je ne, uspešen prenos vere na otroke kljub vsemu poskoči na kar

44%

Velik pomen očetovega zgloda

Rezultati tako potrjujejo tudi učenje Cerkve, da smo očetje duhovniki v naših domačih cerkvah - družinah. Ne moremo pa seveda tudi mimo tega, da nam to prinaša veliko odgovornost in pomembno vlogo pri vzgoji otrok.

To v nas, če smo možje in očetje, kot sem sam, zbujajo nekoliko nelagodja in nam v glavi poraja kup vprašanj. Kako prevzeti pobudo za molitev v družini? Kdaj spregovoriti o veri pred otroki? Kako sploh začeti?

Pomen očetov pri prenašanju vere na otroke potrjuje tudi znanost

Pred leti so v Švici raziskovali ločeno vlogo očetov in mater pri prenosu vere na otroke in prišli do zanimivih ugotovitev. S študijo so začeli leta 1994 in jo objavili leta 2000. Gre torej za več kot dvajset let stare rezultate, ki pa so zelo zgovorni tudi danes.

Na kavi s svetniškim očetom

Sam se v podobnih okoliščinah navadno najraje obrnem po nasvet k tistim, ki so bolj izkušeni od mene. Kako lepo je, kot že rečeno, v prijetnem klepetu spiti kavo z nekom, ki nas lahko nekaj nauči in ki je bolj izkušen od nas. Kaj če bi tokrat na kavo povabil nekoga, katerega sin je postal papež? Še več, postal je mogočen svetnik, ki je z vero, upanjem in ljubeznijo dobesedno spremenil tok zgodovine!

V mislih imam očeta svetega Janeza Pavla II., Karla Woytila starejšega. Le malo je znano, da je pred dvema letoma, 7. maja 2020, stekel proces beatifikacije tudi zanj in za njegovo ženo, mamo Janeza Pavla II., Emilijo Woytila. Le vprašanje časa je torej, kdaj bosta tudi sama uradno razglašena za svetnika.

Zakonca Woytila na poročni dan

Kdo sta bila zakonca Woytila, starša Janeza Pavla II.?

Karel starejši in Emilija sta se poročila leta 1905 in rodil se jima je prvi sin Edmund. Kmalu se jim je pridružila tudi hčerka Olga, ki pa je žal živela le nekaj dni. Po zadnjem porodu se je zdravstveno stanje Emilije bistveno poslabšalo in zdravniki so ji strogo odsvetovali ponovno zanositev. In ko je kljub temu zopet zanosila, so ji zelo nazorno svetovali splav. Zakonca Woytila sta se temu odločno zoperstavila in rodil se jima je, na veliko presenečenje zdravnikov, zdrav sin Karel, bodoči papež Janez Pavel II.

Mama je bila tista, ki je v prvih letih oblikovala vero malega Karla in ga naučila prvih molitev. Žal pa so se njene zdravstvene težave kopičile in je umrla, ko je Karel imel komaj 9 let. Starejši sin Edmund se je takrat že učil za zdravnika, tako sta Karel in oče ostala doma sama. Oče je takrat na prvo mesto odločno postavil skrb in vzgojo mladoletnega sina. Prav z istim namenom je, nenavadno za tiste čase, pustil celo vojaško službo, ki ga je prezaposlovala in ves pridobljen čas posvetil vzgoji svojega sina. Sv. Janez Pavel II. je o njem kasneje pogosto dejal: »Moj oče je bil občudovanja vreden mož. Skoraj vsi spomini na otroška leta so usmerjeni nanj.«

“ Če bi torej lahko šel na kavo z njim, bi ga neposredno vprašal po praktičnih nasvetih za versko vzgojo otrok. Kateri so? Nenazadnje je sam vzgojil svetnika! Najbolje, da si kavo nalijete tudi sami in se nama pridružite v tem prijetnem klepetu.

”

KATERI SO TOREJ ŠTIRJE NASVETI ZA VERSKO VZGOJO OTROK OČETA, KATEREGA SIN JE POSTAL SVETNIK?

1 Organiziraj si čas, ki ga boš preživel skupaj z otroki in čas, katerega boste skupaj posvetili Bogu.

Oče malega Karla se je zavedal, da za dobro vzgojo ni potrebna zgolj kvaliteta preživetega časa z otrokom, temveč predvsem kvantiteta. Iz vojaške službe je bil vajen stroge discipline, ki jo je hitro uvedel tudi v svoj dom. S sinom sta svoja jutra začinjala z molitvijo, nato je oče skrbno pripravil skupen zajtrk. Sledila je dnevna sveta maša in že se je Karel mlajši odpravil v šolo. Po pouku ga je oče pričakal in skupaj sta odšla v bližnjo javno kuhinjo na kosilo. Po kosilu pa je imel Karel dve uri prostega časa za igro, zelo rad je namreč s prijatelji igral nogomet. Sledilo je skupno učenje in zvečer je oče pripravil skromno večerjo. Po večerji pa je obvezno sledil dolg skupen sprehod, ki kar kliče po prijetnih pogovorih. V njunem dnevnem redu z lahka občutimo očetovo skrb in ljubezen do malega sina in veliko

spontanih priložnosti za pogovor, tudi o veri. Tudi sami postavimo na vrh svojih prioritiet skupen čas z otroki, prepojen s spontanimi pogovori.

2 Nauči svoje otroke molitve, ki so ti blizu.

Znan je dogodek iz Karlovega otroštva, ko je sodeloval v pevskem zboru, pri katerem pa ni bil ravno vesten. Pri nekem nastopu je tudi oče opazil, da sin ne pozna besedil pesmi in ne sledi petju. Po nastopu ga je opozoril nad malomarnostjo in ga naučil molitev k Svetem Duhu, ki mu bo lahko v pomoč pri nadaljnjem delu, da ga bo opravljal bolj vestno. Karel je to molitev zapisal na listek in jo zvesto molil vsak dan do smrti. O tem dogodku je nekoč dejal: » Zame je bil to boljši, trajnejši in močnejši opomin od tega, kar sem pozneje pridobil iz branja in nauk, ki sem jih slišal. S kakšnim prepričanjem mi je govoril oče! Še danes mi zveni v ušesih njegov glas.« Prav zaradi tega dogodka je kasneje, ko je postal papež, izdal znamenito encikliko o Svetem Duhu.

Svetniški papež Janez Pavel II.

Molitev, katero je svetega Janeza Pavla II. naučil njegov oče

Molitev je kot nalašč primerna za vse očete, saj v njej prosimo Svetega Duha za vse darove, ki nam bodo v pomoč, tudi pri vzgoji.

Sveti Duh, prosim te za dar modrosti, da bom boljše poznal tebe in tvojo nebeško popolnost;

za dar razumnosti, da bom jasno razločeval duha skrivnosti svete vere;

za dar sveta, da bom živel v skladu z načeli te vere;

za dar vednosti, da bom znal pri tebi poiskati nasvet in ga bom pri tebi tudi vedno našel;

za dar moči, da me noben strah ali zemeljska skrb ne bosta nikoli ločila od tebe;

za dar pobožnosti, da bom s sinovsko ljubeznijo vedno služil tvojemu veličastvu;

za dar strahu božjega, da se bom bal greha, ki žali tebe, moj Bog.

3 Zgled je najboljši učitelj.

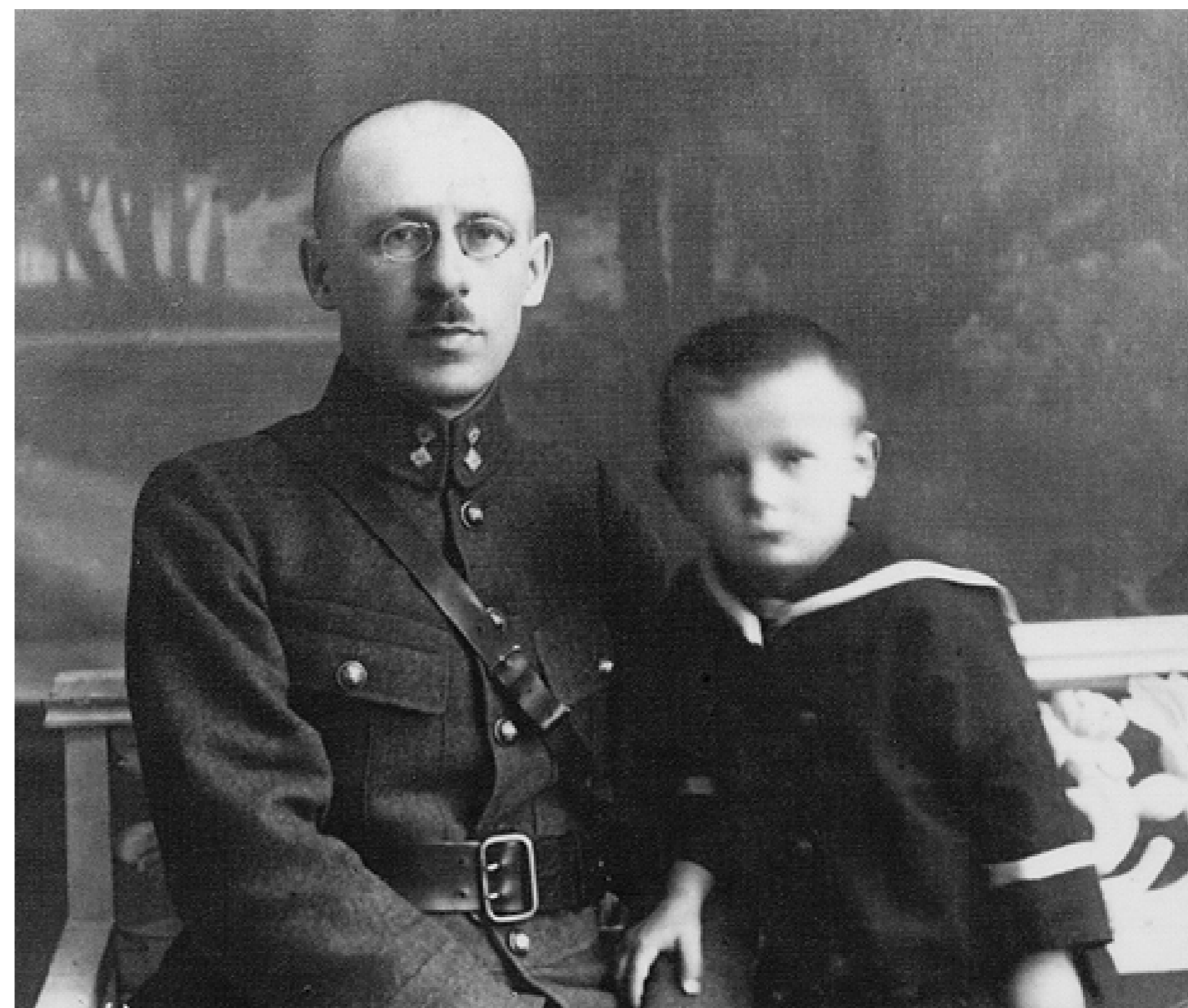
Ko je bil Janez Pavel II. že papež, je nekoč o svojem očetu zapisal: » Bil je tako strog sam do sebe, da mu ni bilo treba biti tak z mano, ker je njegov zgled zadoščal, kaj pomeni disciplina in čut do dolžnosti.«

Oče je mladega Karla o veri učil predvsem z zgledom, saj je bil sam globoko veren človek. Učil ga je tako pri dnevnih molitvah, obiskih svete maše in ob večerih, ko mu je bral iz svetega pisma. Pogosto sta tudi skupaj poromala na znane romarske kraje, kjer je sin iz prve roke spoznal očetovo globoko vero in neutrudljivo molitev. V najglobljem spominu pa so mu ostali dogodki, ki so tudi ključno prispevali k njegovi odločitvi za duhovniški poklic. O teh dogodkih je pozneje dejal: » Dogajalo se je, da sem se prebudil ponoči in videl očeta, ki je kleče molil. To je odločno vplivalo na moja mlada leta. Hudi udarci, ki so očeta v življenju zadeli, so mu odkrili brezmejne duhovne globine in žalost se je prelila v molitev. Med sabo nisva govorila o duhovniškem poklicu, a njegov zgled je bil zame nekakšno prvo semenišče, neke vrste domače semenišče.«

Otrok zagotovo ne more ostati ravnodušen, ko vidi svojega očeta, ki je zanj nepremagljiv, klečati pred Bogom, zares moliti, predenj polagati svoje težave in skrbi in vanj popolnoma zaupati! Ključnega pomena za versko vzgojo otrok je torej to, da na prvem mestu predvsem sami poglobljamo živ in ljubeč odnos z Bogom.

4 Moli za svojega otroka.

Že smo lahko zaslutili, da je bil Oče malega Karla velik molivec in je vse svoje skrbi in težave, katerih ni bilo malo, z zaupanjem polagal pred Boga. Po ženini smrti sta tako poromala na Kalvarijo Zebrzydowsko. Tam je ovdoveli oče pred Marijino podobo dejal svojemu sinu: » Od danes naprej bo ona tvoja mama.« Tudi mi smo povabljeni, da svoje otroke izročamo Bogu in nebeški materi, posebno takrat, ko ne moremo biti fizično z njimi in ko so v težavah, ki nas presegajo in jim niti sami nismo kos.

Mladi Karel s svojim ljubečim očetom

Sedaj sva na vrsti jaz in ti, dragi oče!

Naj na te štiri praktične nasvete ne pozabimo, kot na pravkar spito kavo. Vtisnimo si jih v spomin in jih po svojih močeh uporabimo in prilagodimo potrebam svoje družine. Pri tem pa je ključno, kot smo že rekli, da najprej poskrbimo za osebno vero in poglobljen odnos z Bogom. Šele takrat, ko bomo odnos z Bogom doživeli sami, ga bomo lahko tudi uspešno prenašali svojim bližnjim. Dejstvo je namreč, da otroci točno

vedo, kdaj nekaj počnemo in govorimo zares iz srca in kdaj ne. Zato le pogumno stopimo na to pot, h kateri smo poklicani. Ne pozabimo tudi na to, da nam je sam Bog obljubil pomoč (Svetega Duha) pri vseh nalogah našega življenja, tudi pri vzgoji. Na nas je samo, da to pomoč sprejmemo in ji prisluhnemo.

Nenazadnje pa so nam lahko v pomoč tudi številni svetniki in njihovi očetje. Pomagali nam bodo tako z nasveti (tudi ob kavi) kot tudi z zgledi. K njim pa se nenazadnje zatekajmo tudi v molitvi in priprošnji!

Naj bo pesem čez vse

Danijela Klinec

Ilustracija: Jona Purgar

Naj bo pesem čez vse –
čez veselje, čez gorje,
naj nikdar ne zaide,
naj nikdar ne zamre.

Naj bo pesem čez vse,
čez nasmeh, čez solze,
naj gre vedno skozi glavo,
naj gre vedno skozi srce.

Naj bo pesem,
ko se v ta svet rodiš,
naj bo pesem,
ko nekoč ga zapustiš.

Naj pesem bo molitev,
naj mila prošnja bo,
naj pesem bo daritev,
naj zahvala bo.

Naj kakor pri Ceciliji
pesem bo čez vse,
naj lepša nam življenje,
daje upanje.

Lastovke

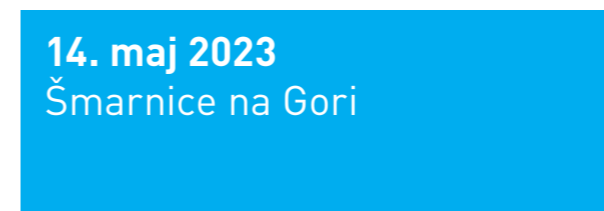
Lastovke, o Bog vas sprejmi
ko po hudi ostrimi zimami
priletele ste nazaj
v mirni vaš domači kraj.

Ve pomladi ste znanilke
sreče dobre ste nosilke,
kjer si dom postavite
sreče tam pripravite.

Gostoljuben strop je vaš,
gnezda svoja tu pripravite,
tu valite, tu gojite,
srečo nosi zarod vaš.

*Ljudsko pesem so se pred 80 leti učili v šolskih
klopek. Pesem je bila zapisana po pripovedi
Jožkota Hrovatina.*

Ilustracija:
Izak Purgar

Mladje je za vse.

Revijo, ki jo imaš v rokah, smo pripravili ljudje,
ki si s pisanjem sploh ne služimo kruha. Želimo
le, da bi lepe stvari katerih smo bili deležni
delimo z vami s pomočjo pisane besede.

Poznaš zanimivo zgodbo? Bi delil idejo za
izlet? Poznaš recept, ki bi ga bilo vredno deliti?
Organiziraš dogodek in bi rad, da se razširi
glas? Te zanima fotografija in potrebuješ
razstaveni prostor?

Pomagaj nam pri izvedbi naslednje številke in
piši na revija.mladje@gmail.com

Mladje • interno glasilo župnije Dornberk • letnik 1 • številka 1 • april 2023
Urednik Boštjan Toplikar • Oblikovna zasnova Luka Purgar • Tisk
a-media d. o. o. • Naklada 300

V tej številki so sodelovali Tine Baša, Nataša Hadalin Baša, Anton
Harej, Janko Harej, Sanja Ribolica Kavčič, Danijel Kovačič, Anja Purgar,
Nuša Velišček • Fotografije Nataša Hadalin Baša, Anton Harej, Sanja
Ribolica Kavčič, Jure Komel, Danijel Kovačič, Luka Purgar, arhiv
animatorjev Dornberk, freepik.com, pexels.com • Naslovnica pexels.com

Mnenja avtorjev so osebna in ne izražajo nujno tudi stališča uradništva
glasila. Uredništvo si pridružuje pravico, da po potrebi skrajša ali slogovno
predela članke. Glasilo je brezplačno.

Pravno obvestilo

Mladje, revija župnije Dornberk Prvačina (v nadaljevanju: Mladje), je
pripravila in izdala župnija Dornberk. Glasilo je namenjeno prebivalcev
Dornberka in sosednjih vasi ter je pripravljeno izključno z namenom
podajanja informacij o dogajanju v župniji. Imetnik avtorskih pravic na
vseh avtorskih delih, ki so na kakršenkoli način vključeni v Mladju, je
župnija Dornberk. Vse pravice so pridržane.

Omejitev odgovornosti

Župnija Dornberk se bo trudila, da bodo podatki v internem glasilu
pravilni in ažurni, vendar župnija Dornberk niti druga pravna ali fizična
oseba, ki je sodelovala ali še sodeluje pri izdaji internega glasila, ne more
biti odgovorna za navadno škodo, izgubljeni dobiček ali nepremoženjsko
škodo, ki bi lahko uporabniku nastala zaradi uporabe internega glasila ali
nezmožnosti uporabe le-tega.

Jezus ji je rekel: »Jaz sem vstajenje in življenje:
kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre.«
Jn 11,25

**Naj vam čudež Velike noči vrne
novo upanje, vero in veselje.**